

Çağrı

– GülşahDağlı · 23 Ekim 2018

Bulutların arasına pamuk gibi bir döşek ser
Yıldızları heybemize dolduralım çağır beni
Kalbindeki pencereye gül desenli perdeler ger
Solun umutları bir bir kaldıralım çağır beni

Denizin tuzlu suyundan bir çay demle tavşan kanı
Beni beklediğin yerde korkutup da durdur anı
Senin sedan ile başlar düşte yolculuk zamanı
Elimizi yakamoza daldıralım çağır beni

Yüreğinin yamacında rahvan atlar gibi koştur
Hayal ise mevzu bahis bütün duygular sarhoştur
Gözlerinden mutluluğa dalıp kalmak ah! ne hoştur
Bir masalda yüzümüzü güldürelim çağır beni

Terennüm ederken yağmur ucu yanık mektuplar yaz
Umut gibi ince naif güvercin kadar bembeyaz
Düşlerinin nazarında elimi tut gezdir biraz
Tan yerini gölgemizde solduralım çağır beni

Martıların çığılığına ilikle de gelsin kokun
Bil ki sana varan yollar bir kaç adım kadar yakın
Dirence de hakikatim vazgeçerim sanma sakın
Olmaz denen her ne varsa olduralım çağır beni